

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tost/12/2018
Identifikačné číslo spisu: 9517100204
Dátum vydania rozhodnutia: 18. apríla 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9517100204.6

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Františka Moznera v trestnej veci obvineného P. P. a spol. pre obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Tr. zák. a iné na neverejnom zasadnutí 18. apríla 2018 o sťažnosti prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 22. marca 2018, sp. zn. 4Tp/26/2017 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. napadnuté uznesenie sa zrušuje. Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obvineného P. O., nar. XX. Y. XXXX v X., trvale bytom v W., W. XXXX/XX, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon trestu Košice o prepustenie z väzby na slobodu sa zamietá. Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. väzba obvineného P. O. dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným sa nenahrádza.

O d ô v o d n e n i e

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len sudca) z 22. marca 2018, sp. zn. 4Tp/ 26/2017 bol obvinený P. O. (ďalej len obvinený) podľa § 79 ods. 3 Tr. por. prepustený z väzby na slobodu. Proti tomuto uzneseniu včas podal sťažnosť prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len prokurátor). Sťažnosť odôvodnil tým, že záver sudcu pre prípravné konanie o neexistencii materiálnej podmienky väzby vo forme dôvodnosti podozrenia voči obvinenému P. O. a v nadväznosti na to aj o absencii dôvodnej obavy z pokračovania v stíhanej trestnej činnosti, a preto potrebu jeho prepustenia z väzby na slobodu považuje za nesprávny. V celom rozsahu a bez potreby opakovania zotrval na svojich vyjadreniach a skutkových zisteniach tak, ako to uviedol vo svojom stanovisku zo 16. marca 2018 pri predložení žiadosti obvineného súdu na rozhodnutie. Doplnil, že obvinený bol vzatý do väzby z obavy, že by mohol pokračovať v páchaní stíhaných trestných činov, ktoré spočívali v objednávaní reklamnej činnosti od obchodných spoločností X. L. T., H. & T. a I., ďalej v prijatí a zaevidovaní vystavených faktúr za tieto deklarované poskytnuté služby, taktiež v priznaní týchto obchodov, tzv. zdaniteľných plnení podaním priznaní o DPH, pričom všetkom si bol vedomý, že peňažné prostriedky, ktoré uhradí v zmysle vystavených faktúr sa mu budú vracat' v hotovosti späť, vo výške najmenej 80 % z fakturovanej sumy. V danom prípade sa nejednalo o spáchanie skutku jednorazovo a jedným

páchateľom, ale podľa doteraz ustáleného modus operandi tejto trestnej činnosti sa jednalo o reťazce obchodných spoločností, v ktorých protiprávne konali osoby konateľov týchto spoločností zaradených v reťazcoch a v pozícii tzv. konečných odberateľov tak, že si optimalizovali svoje daňové povinnosti deklarováním nadobudnutej reklamnej činnosti, ktorým však boli v hotovosti späť vracané peňažné prostriedky za uhradené faktúry. U týchto osôb - konečných odberateľov je zrejme, že neprichádzali do kontaktu s väčším počtom obvinených - ako páchatel'ov vyšetrovaných trestných činov a nijakým spôsobom sa nepodieľali na organizovaní zločinov, ale len na „koristení“ z týchto zločinov. Preto nemožno očakávať, že tieto osoby budú usvedčované inými osobami, ale len priamo osobami, ktoré im mali tieto reklamné služby poskytovať a osobne vracat' peňažné prostriedky. Jedná sa zväčša priamo o osoby konateľov týchto spoločností, ktoré týmto konečným odberateľom poskytovali reklamné služby. Bez priameho usvedčovania z protiprávneho konania týchto osôb - konečných odberateľov je možné usvedčenie z protiprávneho konania týchto osôb - konečných odberateľov len na základe nepriamych dôkazov. V tomto smere bolo doteraz ustálené, že obvinený P. O. sa s osobami konateľov poskytujúcich reklamné služby stretával osobne a týmto spôsobom riešili aj všetky súvisiace okolnosti. S poukazom na doposiaľ vykonané vyšetrovanie je však možné už v tomto štádiu vyšetrovania konštatovať, že zo strany spoločností, ktoré ako prvotní dodávatelia služieb (tzv. stratené spoločnosti) mali poskytovať služby pre samotných poskytovateľov (nárazníkové spoločnosti) služieb konečným odberateľom poukazujúc na ním vyhotovenú schému týchto spoločností nedochádzalo k poskytovaniu deklarováných služieb. Túto skutočnosť potvrdila vo svojich výpovediach (najprv v pozícii obvinenej a po vylúčení na samostatné konanie aj v pozícii svedkyne) U. V., ktorá bola účtovníčkou všetkých nárazníkových spoločností, a ktorá pred samotným spracovaním daňových priznaní podľa vystavených faktúr urobila kalkuláciu tzv. vstupov, ktoré boli následne dodatočne vyrobené (aj to až niekedy od r. 2015, nakoľko do r. 2015 ani nedochádzalo k vystavovaniu faktúr tzv. stratenými spoločnosťami). Doposiaľ vypočítaní konatelia týchto stratených spoločností odmietli vypovedať. Je teda zrejme, že v prípade faktúr deklarujúcich dodanie od tzv. stratených spoločností pre nárazníkové spoločnosti (odhliadnuc od reálnych tzv. režíjnych faktúr) sa jednalo o fiktívne faktúry. Do výšky fakturovaných služieb boli zahrnuté sumy peňažných prostriedkov, o ktorých vystavovatelia faktúr sami rozhodovali, a to s poukazom na ich tzv. konečnú cenu, ktorú za tieto služby boli ochotní platiť koneční odberatelia, avšak s vedomím, že táto cena mala byť nadhodnotená z dôvodu toho, aby bolo možné z peňažných prostriedkov uhradených konečnými odberateľmi na účty nárazníkových spoločností časť vo výške 80 % vrátiť späť. V tejto súvislosti bolo zistené, že poskytnutie reklamných služieb, ktoré bolo aj reálne uskutočnené, bolo zjavne nadobudnuté vo vlastnej rézii, čo potvrdzujú aj výpovede niektorých konečných odberateľov, vrátane svedka Q., z ktorých je zrejme, že časť konečných odberateľov si tieto služby vyrábala sama dodala ich na odvysielanie, keďže tzv. výstupné faktúry od nárazníkových spoločností boli vystavované podľa „individuálne“ potreby konečných odberateľov. Čo sa týka samotných fakturovaných reklamných služieb je nepochybné, že k ich poskytnutiu došlo. Táto skutočnosť nebola zo strany OČTK spochybnovaná. Predmetom dokazovania je však skutočnosť, že tieto fakturované služby mali byť nadhodnotené. Pod pojmom nadhodnotené sa v posudzovanom prípade má na mysli, že sumy uvádzané na týchto faktúrach nezodpovedali reálnej hodnote poskytnutých reklamných služieb, ale v nich boli aj peňažné prostriedky, o ktorých vystavovateľ aj príjemca faktúry (na úrovni konateľov spoločností) mali vopred vedomosť, že im 80 % z tejto sumy bude vrátená späť. Táto skutočnosť je jedným z ukazovateľov nadhodnotenosti faktúr. Túto „nadhodnotenosť“ faktúr potvrdil vo svojich výpovediach svedok G. H., ktorý zastupoval jednak aj spoločnosti v pozícii tzv. stratených spoločností (na podnet P. P. vytváral vstupné faktúry pre nárazníkové spoločnosti), no zároveň vystupoval aj v mene dvoch spoločností v pozícii konečných odberateľov, kde z jeho výpovedí (v pozícii obvineného a po vylúčení na samostatné konanie aj v pozícii svedka) je zrejme, že výšku fakturovaných služieb od nárazníkových spoločností pre spoločnosti, v mene ktorých konal si určoval sám podľa toho, ako si potreboval v týchto spoločnostiach „upraviť“ daňové povinnosti, kde však vopred vedel, že mu bude časť peňažných prostriedkov z uhradených faktúr vrátená späť. Takto si „optimalizoval“ daňové povinnosti v týchto spoločnostiach každý mesiac, pričom mu boli vracané peňažné prostriedky vo výške 92 % z fakturovanej sumy bez DPH a neskôr 90 %. Túto formu optimalizácie mu mal navrhnúť obv. P. P., ktorý mu aj osobne vracal peňažné prostriedky v hotovosti späť. Neskôr mu tieto prostriedky na jeho pokyn vracal obv. G. K., ktorý je považovaný za druhého muža v hierarchii zločineckej skupiny, v postavení hneď pod tzv. hlavou skupiny obv. P. P.. Takéto „fungovanie“ týchto

spoločnosťami zaoberajúcich sa poskytovaním týchto reklamných služieb potvrdzuje vo svojich výpovediach aj obv. G. K., ktorý vo svojich výpovediach potvrdzuje skutočnosti uvádzané svedkyňou U. V. (predtým tieto skutočnosti potvrdzovala aj v pozícii obvinenej), napríklad aj v tom, že zo strany tzv. stratených spoločností nedochádzalo k poskytovaniu fakturovaných reklamných služieb, no zároveň potvrdzuje aj výpoveď svedka G. H. v tom, že mu na pokyn obv. P. P. vracal peňažné prostriedky za fakturované reklamné služby. Obvinený prostredníctvom obhajcu pre účely trestného konania poskytol aj iný dôkaz. Jedná sa o nosič elektronických dát - USB kľúč, kde znaleckým posudkom pod č. 54/2017 boli zabezpečené výstupy, z ktorých je zrejmé, že si viedol evidencie (a to aj podľa variabilných symbolov uvádzaných vo vystavovaných faktúrach) o pripísaní platieb na účtoch nárazníkových spoločností a o tom, v ktorých dátumoch a v akých výškach dochádzalo k ich vráteniu. Z údajov zabezpečených k tomuto posudku je však už teraz zrejmé, že medzi spoločnosťami, ktorým boli vracané peňažné prostriedky späť, resp. aspoň v rozsahu, na ktorý dal obv. P. P. pokyn obv. G. K. sú aj spoločnosti G. H., ale aj obv. P. O. - V. a iných, ktoré ani nie sú uvedené v uznesení o vznesení obvinenia. Skutočnosti, že dochádzalo k spätnému vracaniu peňažných prostriedkov v hotovosti vyplývajú aj zo zabezpečených prepisov telekomunikačnej prevádzky, a to najmä u tých osôb, ktoré nemali možnosť byť často v osobnom kontakte s konateľmi tzv. nárazníkových spoločností. Je to badateľné napr. z komunikácie medzi osobami obvinených G. Z., C. P. a R. Y. a U. P. (zv. skupiny 9), alebo z komunikácie medzi obv. C. P. a R. Y.. Z konania osôb, ktoré boli konateľmi tzv. stratených spoločností je zrejmé, že peňažné prostriedky pripisované na účtoch spoločností, v mene ktorých konali vyberali v hotovosti späť a vo väčšine prípadoch vyberali takmer všetky peňažné prostriedky, ktoré boli takto pripísané na účtoch týchto spoločností, v mene ktorých tieto osoby tiež konali, prípadne na účty spoločností, v mene ktorých konali iné z obvinených osôb. Na základe týchto skutočností je zrejmé, že skutočnosti kladené obvinenému O. majú skutočný základ v doteraz vykonanom dokazovaní, čo posilňuje aj vedenie trestného stíhania voči nemu. Miera podozrenia zo stíhanej trestnej činnosti je vyššie uvedenými dôkazmi umocňovaná nielen výsluchmi osôb, ale aj rozsiahlymi zaistenými listinnými dôkazmi, resp. na ich podklade vyhotovenými znaleckými posudkami a analýzami vzťahových obchodných väzieb medzi subjektami do ktorých bol nepochybne začlenený aj obv. O.. Okrem toho, že obvinený O. osobne poznal obvineného P., ako najvyššie postaveného člena tejto skupiny (dokonca mu osobne požičal značné finančné prostriedky), je taktiež zrejmé, že obvinený požíval značné finančné výnosy zo stíhanej trestnej činnosti, ktoré boli z hľadiska prezentovaných výsledkov hospodárskej činnosti vyvolané práve mechanizmom protiprávnej činnosti. Tým, že výsledkami vyšetrovania sa podarilo dostatočne potvrdiť účasť obvineného na páchaní trestnej činnosti realizovanej po dlhý čas, s cieľným zámerom spôsobiť aj značného následku, ktorý má prejav v konkrétnom rozsahu tejto daňovej trestnej činnosti, je nepochybne nielen založený, ale aj reálne pretrvávajúci dôvod doterajšieho trvania väzby. K nedostatočnej aktivite orgánov činných v trestnom konaní, na ktorú v napadnutom rozhodnutí poukázal prvostupňový súd prokurátor uviedol, že vyšetrovanie pokračuje aktívne podľa naplánovaných úkonov, pričom ku dňu 28. marca 2018 boli vypočutí obv. I., obv. X., obv. R., obv. I., obv. U., obv. W., obv. K. a obv. J. a v dňoch 4. - 6. apríla 2018 sú naplánované výsluchy obv. V., G. a Y., vrátane obv. G. K. k obsahu ním vydaného dôkazu, USB kľúča za účelom potvrdenia jeho obsahu. Navrhol preto, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie zrušil a sám žiadosť obvineného P. O. o prepustenie z väzby na slobodu zamietol s tým, že dôvod väzby u neho trvá nezmenene aj naďalej. V doplnení podanej sťažnosti z 09. apríla 2018, doručenej najvyššiemu súdu 09. apríla 2018 prokurátor poukázal na to, že v dňoch 04. a 05. apríla 2018 vyšetrovateľ NAKA, NJFP, expozitúra Východ realizoval výsluch obvineného G. K., ktorý podrobným spôsobom popísal pre vyšetrovanie relevantné skutočnosti, vzťahujúce sa na objasnenie modus operandi stíhanej trestnej činnosti, resp. vyplývajúce z vecného dôkazu, ktorý ako obvinený samostatne preložil orgánom činným v trestnom konaní, v nadväznosti na znalecký posudok č. 54/2017 vypracovaný JUDr. Ing. Hromekom. Z dôvodu, že z výpovedí obvineného G. K. vyplývajú tak relevantné skutočnosti majúce vplyv aj na rozhodovanie o väzbe obvineného P. O., tieto podľa § 189 ods. 2 Tr. por. v originálnej podobe predložil najvyššiemu súdu. Na záver doplnenej sťažnosti opätovne navrhol, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že žiadosť obvineného P. O. o prepustenie z väzby na slobodu zamietne s tým, že dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. u neho trvá nezmenene aj naďalej. Obvinený P. O. v písomnom vyjadrení k sťažnosti prokurátora podanom prostredníctvom obhajcu uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava argumentácie uvedenej v jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu z 02. marca 2018 a podstaty

argumentácie v záverečnom návrhu pri ostatnom väzobnom rozhodovaní. Nad rámec toho považoval k sťažnostným námietkam prokurátora za potrebné uviesť nasledovné. Svedkyňa V. sa vo svojej výpovedi vyjadrovala abstraktne aj to len vo vzťahu k spôsobu fakturácie medzi tzv. nárazníkovými a stratenými spoločnosťami. Vo vzťahu k nemu a k obchodnej spoločnosti, ktorej bol v rozhodnom období konateľom (spol. V. Q., s. r. o.), sa nevedela vôbec vyjadriť, keď v tejto súvislosti uviedla: „P. O. nepoznám a nepoznám ani akú firmu zastupuje“ (pozn. s. 11 zápisnice o výpovedi U. V. z 07. marca 2018). Rovnako svedok G. H. vo svojej výpovedi zo 06. marca 2018 nepotvrdil, že akýmkoľvek spôsobom participoval na páchaní trestnej činnosti, ktorá mu je kladená za vinu. Pokiaľ sa svedok vo svojej výpovedi vyjadroval k „nadhodnotenosti“ faktúr, táto sa týkala obchodných spoločností, ktoré zastupoval on sám, nie však spoločností, ktoré zastupoval on, t. j. spoločnosti V. Q., s. r. o. a preto jeho tvrdenia nemožno bez ďalšieho vzťahovať na všetky ostatné odberateľské spoločnosti a takéto skutkové tvrdenie je len výsledkom ničím nepodloženou dedukcie (domnienok) prokurátora. Osobitne poznamenal, že v priebehu doterajšieho vyšetrovania nebol produkovaný žiaden procesný dôkaz, ktorý by objektivizoval, že fakturované služby, ktoré odoberala spol. V. Q. s. r. o., boli nadhodnotené, teda že nekorešpondovali ich reálnej hodnote. Rovnako dôkazom, ktorý by objektivizoval skutočnosť, že boli realizované „vratky“ vo výške 80% z uhradenej sumy vystavených faktúr, nie sú ani záznamy súborov nachádzajúcich sa na USB kľúči, ktorý vydal obvinený G. K..K obsahu predmetných záznamov bol medzičasom vylúčený obvinený G. K., pričom z obsahu jeho výpovede z 05. apríla 2018, s. 13 a nasl. vyplýva, že predmetné záznamy v stĺpci „Rozdelenie“, podstĺpci „Vyplatené“, dokumentujú finančné toky (vzťah) medzi obchodnou spoločnosťou I., s. r. o. a obchodnými spoločnosťami „spravovanými“ obvineným P., teda vzťah medzi obvineným G. K. a obvineným P.. Predmetné záznamy sa však netýkajú tzv. vratiek odberateľských spoločností. Obvinený G. K., v predmetnej výpovedi zároveň uviedol, že „či boli reálne vyplatené peniaze, ktoré obdržal P. z firmy I., za týchto klientov, a či im peniaze vrátil, týmito informáciami nedisponuje. Zároveň vo svojej výpovedi uviedol, že žiadnych rokovaní s klientmi P. pri dohadovaní tzv. vratiek z realizovaných platieb sa nezúčastnil. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ sa jeho meno, resp. obchodné meno spoločnosti V. Q., s. r. o. objavuje v predmetných záznamoch, tak len ako odberateľskej spoločnosti, ktorá si svoje záväzky vyplývajúce z dohodnutých obligačných podmienok riadne plnila. Za týchto okolností dôvodnosť vedeného trestného stíhania voči jeho osobe je založená výlučne na abstraktných domnienkach bez potrebnej miery adresnosti a individualizácie, bez toho, aby tieto boli procesne predpísaným spôsobom objektivizované. Popisovaná miera abstraktnosti, vo vzťahu k dôvodnosti vedeného trestného stíhania je vzhľadom na štádium, v ktorom sa predmetná trestná vec nachádza, keď od vznesenia obvinenia uplynulo takmer päť mesiacov absolútne neakceptovateľná a naďalej neudržateľná. Navrhol preto, aby najvyšší súd sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol. V písomnom vyjadrení k doplneniu sťažnosti prokurátora voči napadnutému uzneseniu obvinený prostredníctvom obhajcu v podstate zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach k otázke ďalšieho trvania jeho väzby a jej nedôvodnosti a konštatoval, že z obsahu doplnenej sťažnosti prokurátora nevyplývajú žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali dôvodnosť podozrenia, že sa mal dopustiť konania, pre ktoré bolo voči nemu vznesené obvinenie. Väzba je u neho založená na abstraktných konštrukciách, bez potrebnej miery adresnosti a individualizácie vo vzťahu k jeho osobe. Opätovne preto navrhol, aby najvyšší súd sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol. Najvyšší súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v rozsahu § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť podala oprávnená osoba v zákonnej lehote a sťažnosť je dôvodná. Z obsahu predloženého procesného spisu vyplýva, že uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru Národnej kriminálnej agentúry, Národnej jednotky finančnej polície, expozitúry Východ - Košice pod ČVS: PPZ-16/NKA-FP-VY-2017 z 13. októbra 2017 bolo začaté trestné stíhanie a súčasne vznesené obvinenie, okrem iných osôb aj obvinenému P. O. za pokračovací zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Tr. zák. a za obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. c) a ods. 4 písm. a) Tr. zák., ktorých sa mal obvinený dopustiť na skutkovom základe uvedenom v uznesení o vznesení obvinenia. Obvinený P. O. bol do väzby vzatý uznesením Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 15. októbra 2017, sp. zn. 4 Tp 26/2017 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 06. novembra 2017, sp. zn. 2 Tost 36/2017 z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. s tým, že lehota väzby mu začala plynúť 13. októbra 2017 o

06.00 hod. Podľa § 71 ods. 1 Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že c) bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil. Pre vzatie obvineného do väzby zo skôr uvedeného dôvodu a jej pretrvávanie musia byť splnené vyššie uvedené materiálne podmienky teda zistenie (existencia) skutočností nasvedčujúcich tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie bol spáchaný má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že ho spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že bude konať spôsobom uvedeným v písm. c) Tr. por. Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že v danom prípade ide o rozsiahlu trestnú vec majetkovej povahy čomu nasvedčuje počet obvinených (63) a skutkov (101), pre ktoré sú obvinení stíhaní a v priebehu vyšetrovania, ktorej bolo v čase väzby obvineného vykonaných množstvo dôkazov či už listinných vo forme rôznych znaleckých posudkov a dožiadaní alebo výsluchov obvinených a svedkov. Dôvodnosť podozrenia, že obvinený sa mal dopustiť konania, pre ktoré je trestne stíhaný vyplýva priamo z výpovede spoluobvineného G. K. zo 04. a 05. apríla 2018, keď vypovedal, že iba v neprítomnosti obvineného P., keď mu nechal odkazy, obvineného O. riešil on a sumu v pravom stĺpci ním vyhotovenej tabuľky nosil do jeho firmy a vysvetlil na akom podklade dospel k záveru, že išlo o vrátenie peňazí na základe dohodnutých podmienok medzi obvineným O. a obvineným P.. Na jeho výpoveď nadväzuje aj obsah USB kľúča ktorý jeho obhajca odovzdal orgánom činným v trestnom konaní, na ktorom je zaznamenaný priebeh finančných operácií o. i. aj medzi obchodnými spoločnosťami, ktoré mali obvinenému O. dodávať služby a jeho obchodnou spoločnosťou a ktorý bol aj predmetom vykonaného znaleckého dokazovania. Tak, ako už bolo konštatované v predchádzajúcich rozhodnutiach o väzbe obvineného P. O., dôvod pre ktorý bol obvinený vzatý do väzby vyplýva predovšetkým zo samotného charakteru trestnej činnosti, ktorú mal obvinený páchať dlhodobou, sofistikovanou a obozretným spôsobom a mal si ním zabezpečovať nadštandardné príjmy. Tieto okolnosti prípadu spočívajúce v dĺžke času a spôsobe, ktorým mal obvinený trestnú činnosť páchať ako konkrétne skutočnosti odôvodňujú obavu z jeho konania uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. v prípade, ak by bol prepustený z väzby na slobodu aj v súčasnom štádiu trestného stíhania. Z obsahu predloženého spisu tiež vyplýva, že v čase od 12. októbra 2017 do 20. februára 2018 orgány činné v trestnom konaní v rámci dokazovania zadovážili množstvo znaleckých posudkov z rôznych odborov a dožiadaní a od 14. októbra 2017 do 05. apríla 2018 vykonali výsluchy veľkého počtu obvinených a svedkov čo z hľadiska efektivity využitého času nespochybnil ani samotný obvinený. Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhoví, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Prokurátor v lehote siedmich dní predložil žiadosť obvineného sudcovi pre prípravné konanie, ktorý o nej rozhodol napadnutým uznesením v lehote šiestich dní. Uvedené lehoty vzhľadom na rozsah posudzovanej trestnej veci zodpovedajú požiadavke zákona rozhodnúť o nej bez meškania. Sťažnostný súd mal tým za preukázané, že konanie, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo, bolo vykonané v súlade so zákonom a k porušeniu práv obvineného nedošlo. Tým sú splnené všetky formálne - procesné podmienky pre rozhodnutie o väzbe obvineného. Nahradeniu väzby obvineného dohľadom probačného a mediačného úradníka na obvineným bránil charakter, rozsah, závažnosť a následku činu, pre ktorý je trestne stíhaný a tiež skutočnosť, že je trestne stíhaný za dva úmyselné trestné činy, z ktorých jeden je zločin a druhý obzvlášť závažný zločin a najvyšší súd v posudzovanej veci nezistil výnimočné okolnosti prípadu, ktoré by takýto postup odôvodňovali. Na podklade týchto úvah najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

